

kettinget. Det er muligt, at hvis Holstein-Ledreborg havde siddet i Tinget nu, vilde han stærkt have hævdet, at han ikke har draget de Sager frem i den Hensigt, det ærede Medlem tillægger ham.

H. L. Møller: Jeg kan kun sige, at det er jo ikke mig, der først har nævnt Holstein-Ledreborg.

Maa jeg saa blot endnu spørge det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), om han fra de Taler, jeg har holdt her i Folketinget, kan nævne en eneste Sætning ellet blot et eneste Ord, hvori jeg har prøvet paa at mistænkeliggøre Regeringens udenrigspolitiske Hensigt.

Dinesen: Jeg har ingen Erindring om, at Holstein-Ledreborg i sin Tid mere vilde mistænkeliggøre Regeringen end det ærede Medlem nu. Det er muligt, at der var en oppositionel Tendens i det ærede Medlems Optræden lige saa vel som i Holstein-Ledreborgs. Der er utvivlsomt ikke nogen væsentlig Forskel.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Maa jeg til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) sige, at det, hvorom Talen var i sin Tid her i Tinget med Hensyn til Inddragningen af visse Gesandtskabsposter, var jo netop ikke et Forslag om Nedsættelse af Udgifterne til Gesandterne, men et Forslag om Inddragning af nogle Gesandtskabsposter, saa jeg har været berettiget til at sige, at for saa vidt angaar det Spørgsmaal, som den Gang var til Forhandling, kan man ikke sige, at Lovforslaget gaar i modsat Retning af, hvad Venstres Program indeholder.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) vil jeg gøre den Bemærkning, at jeg gad vidst, om der er et eneste Medlem af Tinget, der har kunnet opfatte Udtalelser, hvorved man vil stemple en vis Optræden eller en Optræden ved en vis Lejlighed af den højtærede Udenrigsminister og af en af vore Gesandter som værende tve- tungt og tvetydig.

Formanden: Jeg beklager meget, at disse Udtalelser i sin Tid blev brugte. Jeg vil opfordre Tingets Medlemmer til at betragte dem som døde og magtesløse.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Jeg skal da ikke benytte dem, men blot sige, at en saadan Udtalelse synes jeg rigtignok

i høj Grad berettiger til den Sammenligning, som det ærede Medlem gav Anledning til, men som Formanden nu har ønsket, man skulde lade uomtalt. Naar det ærede Medlem nusynes at finde en vis Trøst i, at den højtærede Formand for Landstingets Finansudvalg har sagt, at disse to Udtalelser, to af det ærede Medlem brugte Udtryk, ikke længere kunne fastholdes, kan jeg saamænd gjerne lade ham beholde den Trøst.

Fraenkel: Til det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) vil jeg sige, at jeg tror, at hvis han havde været ved et Konsulat, vilde han se noget anderledes paa Gebyrspørgsmaalet. Der kan komme to Tilfælde. For det første det, som den højtærede Minister tænkte sig, at Folk vilde genere sig ved at søge en udsendt Konsul, naar de ikke kunde betale for det. Det er nu et sjældnere Tilfælde. Meget almindeligere vil det være, at Konsulen bliver brugt ud over al Rimelighed til Forretninger, som i og for sig ikke ere paatrængende nødvendige, men som Folk have Lyst til at gaa op og ulejlige ham med. Derfor mener jeg, det er rigtigt, at der betales Gebyrer, men af den Grund, jeg har anført, mener jeg ikke, det er rigtigt, at de gaa i Statskassen.

Maa jeg til den ærede Ordfører sige, at det er jo en Selvfølge, at i en By, hvor der lever en Gesandt og en Konsul, konferere de om Ting af større Betydning, naar de da ikke staa i ligefrem fjendtligt Forhold til hinanden. Noget ganske andet er — hvad Loven her forudsætter —, at Gesandten skulde kunne føre Tilsynet med og blive den egentlig ledende over Konsulaterne i det Land, hvor han er Gesandt. Det maa efter min Mening slet ikke staa i Loven; det skal være ligefrem udelukket, for det vil sige, at den mere indsigtfulde maa underordne sig den mindre indsigtfulde i dette specielle Spørgsmaal. Derfor kan Gesandten jo være en ganske fortrinlig Gesandt. Men et saadant Forhold bør man ikke principielt slaa fast i en Lovparagraf.

Krabbe: Det ærede Medlem kan uden Tvivl ikke have hørt eller har i modsat Fald ikke forstaaet, hvad jeg sidst sagde. Naar det ærede Medlem i sin Virksomhed som Konsul har ment at kunne eftergive noget, som han i Virkeligheden ikke har kunnet eftergive, og han nu ønsker en Myndighed til at eftergive Afgifter til Statskassen,